Υποανάπτυξη σημαίνει:

Ὄχι μόνο ἔλλειψη ἐργασίας, ψωμιοῦ καὶ νεροῦ, ἀλλὰ καὶ ἔλλειψη στοιχειωδῶν δικαιωμάτων καὶ ἀξιοπρεπείας

ΑΡΘΡΟ ΑΠΟ ΤΗ ΓΑΛΛΙΚΗ «ΜΟΝΤ»

ΠΑΡΙΣΙ. Στὴ «Μόντ» δημοσιεύτηκε μὲ ἀκόλουθο ἄρθρο γιὰ τὴ σημασία τῆς ὑποαναπτύξεως.

ΣΤΙΣ χῶρες ἐκεῖνες ποὺ σπαράσσονται ἀπὸ τὶς ἀντιθέσεις τῆς ἱστορίας καὶ τὴν ὑπανάπτυξη ἡ δημοκρατία, σὰν θεσμικὸ πλαίσιο καὶ κυρίως σὰν πολιτικὴ ἠθική, εἶναι ἡ μεγάλη ἀπούσα. Μιὰ ἀπουσία ποὺ καλύπτεται μὲ ρητορικὲς μεγαλοστομίες καὶ ψευδαισθήσεις. Γιατί, γίνεται λόγος γι' αὐτήν. Καὶ μάλιστα μιλοῦν πολὺ γι' αὐτήν. Κατονομάζουν τὴ δημοκρατία καὶ παραμένουν στὸ σημεῖο αὐτό. Ἄλλοι τὴν ἐπιζητοῦν ὅταν δὲν μποροῦν νὰ ἐκφρασθοῦν ἐλεύθερα. Ἄλλοι, ἐκεῖνοι ποὺ κατέχουν τὴν ἐξουσία, τονίζουν ὅτι δὲν ἐπιζητεῖται κάτι ποὺ ὑπάρχει καὶ ἐφαρμόζεται ἤδη. Καὶ μάλιστα, προσθέτουν: «Τὸ πολιτικὸ καθεστώς μας, εἶναι ἡ πραγματικὴ δημοκρατία»! Θέμα ὀπτικῆς γωνίας; Ἔτσι ἀποφεύγονται οἱ κακοτοπιές. Αὐτὸ εἶναι γνωστό, ἀλλὰ προσποιοῦνται ὅτι δὲν τὸ γνωρίζουν. Παραχαράζουν καὶ καθὼς εἶναι οἱ μόνοι κριτές, τὸ ἔργο τους εἶναι εὔκολο.

Ὅμως, τόσοι ἐπίσημοι λόγοι ποὺ πλέκουν το ἐγκώμιο τῆς δημοκρατίας στὶς χῶρες τοῦ Τρίτου Κόσμου, βυθίζονται ἀπὸ μόνοι τους στὴν ἄβυσσο τῆς μυστικοποίησης καὶ στὴν αἱματηρὴ τραγωδία τὴ μέρα ποὺ ἡ ἀστυνομία ἢ ὁ στρατὸς (ἢ καὶ οἱ δυὸ ταυτόχρονα) πυροβολοῦν τὸ πλῆθος γιὰ νὰ «διατηρήσουν τὴ δημόσια τάξη». Μιὰ ἀπεργία γίνεται «συνωμοσία», μιὰ συνδικαλιστικὴ ὀργάνωση γίνεται ἕνα «ἐπαναστατικὸ κύκλωμα», μιὰ διαδήλωση χαρακτηρίζεται «ἐνέργεια ποὺ στρέφεται κατὰ τοῦ κράτους».

Ὑπάρχει μιὰ φοβερὴ ἔλλειψη διακριτικότητος δηλαδὴ μιὰ ἔλλειψη ἁπλῆς δικαιοσύνης. Στὶς χῶρες αὐτὲς τὰ καθεστῶτα τῶν ὁποίων γεννήθηκαν ἀπὸ τὴ βία τῶν πραξικοπημάτων, τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα ἔχουν θυσιασθεῖ. Δὲν ἔχουν καμμιὰ σημασία. Παραγκωνισμένα ἢ ἀγνοημένα, παραμένουν ἕνα θαῦμα, κάποια πολυτέλεια ποὺ πρέπει νὰ κατακτηθεῖ. Καὶ ὅμως, ὅπως συμβαίνει μὲ τὴν δημοκρατία, οἱ θεσμικοὶ νόμοι τὰ ἐγγράφουν στὰ κατάστιχά τους.

Τὸ ἄτομο συνήθως, ἔχει νὰ ἐπιλέξει μεταξὺ τῆς σιωπῆς, τῆς ὑποταγῆς — μὲ κάποια μοιρολατρεία — καὶ τῆς ὀργῆς ἡ ὁποία ὅταν ξεσπᾶ καταπνίγεται στὸ αἷμα. Ἔτσι, ἐγκαθίσταται ὁ τρόμος. Καὶ ὅσον ἀφορᾶ τοὺς θεσμούς, αὐτοὶ ὑπάρχουν σὲ μιὰ μακέτα ἀπὸ χαρτόνι. Ὑπάρχουν γιὰ ἐξωτερικὴ κατανάλωση. Γιὰ τὸ ἐσωτερικό, τὸ ἕνα καὶ μοναδικὸ κόμμα. Προεδρικὲς ἐκλογὲς μὲ πλειοψηφικὰ ἀποτελέσματα 98%. Τύπος ἐπίσημος καὶ ἡμιεπίσημος στόχος τοῦ ὁποίου δὲν εἶναι νὰ πληροφορεῖ ἀλλὰ νὰ κατευθύνει καὶ νὰ προσανατολίζει τὴν κοινὴ γνώμη. Καταπίεση τοῦ λαοῦ .... κλπ.

Γενικά, οἱ χῶρες αὐτὲς δὲν ἔχουν πολιτικοὺς κρατούμενους. Προφανῶς γιατὶ ἡ πολιτικὴ εἶναι ὑπόθεση ἐκείνων ποὺ κυβερνοῦν καὶ ὄχι ἐκείνων ποὺ κυβερνοῦνται! Ὁ πολίτης δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ λόγου. Αὐτοὶ ποὺ κυβερνοῦνται βρίσκονται στὴ διάθεση τῆς κυβέρνησης καὶ δὲν συμβαίνει τὸ ἀντίθετο.

Ὁ αἰγυπτιακὸς λαὸς εἶναι ἴσως ὁ πιὸ πολιτισμένος λαὸς τοῦ ἀραβικοῦ κόσμου. Ἔχοντας ἕνα χιλιόχρονο πολιτισμό, εἶναι λαὸς εἰρηνικός, γενναῖος, δημιουργικός. Εἶναι ἕνας λαὸς ποὺ πραγματικὰ ἔχει τὴν αἴσθηση τοῦ χιοῦμορ καὶ τὴν αἴσθηση τῆς ἀλήθειας. Ἡ ἱστορία μέσα σ' αὐτὸν τὸν 20ὸ αἰώνα, δὲν τὸν ἔχει πραγματικὰ ἀγαπήσει. Δὲν τὸν ἔχει ἀπαλλάξει οὔτε ἀπὸ τὴν ἰμπεριαλιστικὴ βία οὔτε ἀπὸ τὴν διάψευση τῶν ἐλπίδων ποὺ ἦρθε μὲ τὶς διάφορες πολιτικὲς ἀνακατατάξεις. Ἐπὶ πλέον, τοῦ πρόσθεσε ὡρισμένους ὀδυνηροὺς πολέμους καὶ τὴν ταπείνωση. Εἶναι ἕνας λαὸς ποὺ κατάντησε νὰ ἀφομοιώσει —ὄχι χωρὶς χιοῦμορ— τὴ μιζέρια στὴν καθημερινή του ζωή. Ὅταν δὲν ἀντέχει ἄλλο πιὰ κατεβαίνει στὸ δρόμο, μὲ τὰ ἀλητάκια στὴν πρώτη γραμμή. Ἡ ἀστυνομία κατεβαίνει κι αὐτὴ στὸ δρόμο καὶ πυροβολεῖ τοὺς διαδηλωτές.

Σήμερα ἔχουν χαρακτηριστεῖ «προδότες» 60 περίπου Αἰγύπτιοι διανοούμενοι καὶ δημοσιογράφοι τὸ μόνο λάθος τῶν ὁποίων εἶναι ὅτι δὲν σώπασαν καὶ δὲν ὑπάκουσαν στὶς ἐπίσημες προσταγές.

Ἔγκλημα πεποιθήσεων: εἶναι μιὰ συχνὴ μεγάλη κατηγορία. Εἶναι δύσκολο νὰ σκέφτεται διαφορετικά. Σύντομα μποροῦν νὰ σὲ ὑποψιαστοῦν ὅτι φέρνεις μέσα σου τὰ σπέρματα τῆς ἐξέγερσης. Κράτη ποὺ δὲν εἶναι ἱκανὰ νὰ δεχθοῦν τὴν κριτικὴ καὶ τὴν ἀμφισβήτηση, ποὺ ἀρνοῦνται νὰ δοῦν τὴν πολιτικὴ καὶ τὴν ἰδεολογία τους νὰ ἀμφισβητοῦνται, ποὺ νοιώθουν ὅτι ἀπειλεῖται ἡ ὕπαρξή τους ἀπὸ μιὰ ἀπεργία ἢ μιὰ διαδήλωση, εἶναι στὴν πραγματικότητα κράτη ποὺ δὲν κατόρθωσαν νὰ ἀποκαταστήσουν αὐθεντικὲς σχέσεις μὲ τὸν λαό τους καὶ νὰ νομιμοποιήσουν τὴν πολιτική τους ὕπαρξη.

Σχέσεις ποὺ στηρίζονται στὴ δυσφορία καὶ στὸ φόβο δὲν μποροῦν νὰ γεννήσουν τίποτε, τὸ καλό. Ἡ δυσφορία αὐτὴ συνοδεύεται συχνὰ ἀπὸ πατερναλισμό: καλλιεργεῖται ἐπίμονα στὸ λαὸ ὁ φόβος ἐπιτρέπεται ἡ πνευματική του ἰσορροπία καὶ ὑγεία, τοῦ ἀρνοῦνται τὸ δικαίωμα νὰ ἀναπτύσσει πρωτοβουλίες καὶ ὅταν ὁ λαὸς αὐτὸς δρᾶ, διαψεύδεται καὶ χειραγωγεῖται ἀπὸ ξένα χέρια. Αὐτὸ εἶναι κάτι τὸ κλασσικό. Πάντα μετατίθεται ἡ πατρότητα τῶν γεγονότων στὸ ἐξωτερικό. Κατηγορεῖται μιὰ ξένη δύναμη ἢ κάποιος γείτονας ποὺ ζηλεύει τὴν «ἐπανάστασή μας». Συλλαμβάνουν τοὺς «πρωτεργάτες» καὶ τοὺς κατηγοροῦν γιὰ «ἐσχάτη προδοσία». Ἐλέγχουν, τὸ κεντρικὸ συνδικαλιστικὸ ὄργανο ἢ μιὰ ὁποιαδήποτε ὀργάνωση.

Ἡ πολιτικὴ γλώσσα καὶ πρακτικὴ εἶναι λίγο πολὺ παρόμοιες στὶς χῶρες καὶ στὰ καθεστῶτα τοῦ Τρίτου Κόσμου. Γιατί, εἴτε αὐτοχαρακτηρίζονται «σοσιαλιστικὰ» καὶ «ἐπαναστατικά», εἴτε ὑπακούουν στὶς προσταγὲς τῆς Δύσης, μιλοῦν στὸν λαὸ τὴν ἴδια σχεδὸν γλώσσα, ἐφαρμόζουν διαφορετικοὺς θεσμούς, ἀλλὰ καταφεύγουν στὶς ἴδιες μεθόδους γιὰ νὰ διατηρηθοῦν στὴν ἐξουσία.

Βομβαρδιζόμενοι ἀπὸ μιὰ μονόπλευρη καὶ ἐπίσημη πληροφόρηση («ἡ τηλεόραση ἔγινε — ὅπως τόνισε ὁ Ἀργεντινὸς συγγραφέας Ἐρνέστο Σαμπάτο — τὸ πραγματικὸ ὄπιο τοῦ λαοῦ», ἕνα ὄπιο ἰσχυρότερο ἀπὸ τὴν θρησκεία ἢ τὸ ποδόσφαιρο»), μὴ ἔχοντας τὴν δυνατότητα τοῦ διαλόγου καὶ τῆς ἄσκησης ἐλεύθερης κριτικῆς, ἀγνοώντας — ἐξαιτίας τῆς λογοκρισίας ποὺ γίνεται στὸν Τύπο καὶ στὰ ξένα βιβλία — τί συμβαίνει ἀλλοῦ καὶ κυρίως μέσα στὴ χώρα τους, ὡρισμένοι λαοὶ τοῦ Τρίτου Κόσμου κινδυνεύουν νὰ λησμονήσουν ὅτι ὁ πλουραλισμὸς τόσο τῶν κομμάτων, ὅσο καὶ τοῦ Τύπου εἶναι ζωτικός. Ἡ ὑπάρχει κίνδυνος, νὰ καταφύγουν σὲ βίαιες δραστηριότητες καὶ νὰ κατεβοῦν αὐθόρμητα στοὺς δρόμους γιατὶ δὲν ἀντέχουν πιὰ νὰ τοὺς συμπεριφέρονται σὰν ὑποτελεῖς καὶ γιατὶ πιστεύουν πὼς ἔτσι ἀποκτοῦν κάποια ἐλευθερία. Θὰ πρέπει νὰ πληρώσουν μὲ τὴν ζωή τους τὸ δικαίωμα τῆς ἔκφρασης, τὸ δικαίωμα νὰ ἔχουν διεκδικήσεις; (Σαράντα δύο νεκροὶ ἢ 130 νεκροὶ κατὰ τὰ γεγονότα τῆς 26 Ἰανουαρίου τοῦ 1978 στὴν Τυνησία ὅπως καὶ σήμερα στὴν Περσία τί σημασία ἔχουν; Καὶ ἂν ἀκόμη ὑπῆρχε μόνον ἕνας νεκρὸς ἡ ὀργὴ θὰ ἦταν ἡ ἴδια).

Τὸ δικαίωμα τῆς ἀπεργίας καὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς ἔκφρασης εἶναι παγκόσμιο. Σὰν ἀρχὲς ναί! Στὴν πρακτικὴ ὅμως, εἶναι τελείως διαφορετικὰ τὰ πράγματα. Ὁ σεβασμός τους ἢ ὁ βιασμός τους καθορίζει τὴν οὐσία τῆς δημοκρατίας. Στὴν Εὐρώπη γιὰ παράδειγμα, ὑπάρχουν ὡρισμένα πράγματα ποὺ εἶναι κεκτημένα: μποροῦμε νὰ ἀπεργήσουμε. Μποροῦμε νὰ κάνουμε διαδηλώσεις. Μποροῦμε νὰ εἴμαστε ἀντιπολίτευση, νὰ διακηρύξουμε καὶ νὰ ὑποστηρίξουμε τὶς ἰδέες μας στὶς ἐφημερίδες. Μποροῦμε νὰ κατεβοῦμε στὸν δρόμο καὶ νὰ ἐκφράσουμε τὶς ἀπόψεις μας. Ἡ ἀστυνομία ρίχνει δακρυγόνα, κτυπᾶ τοὺς διαδηλωτὲς μὲ τὰ γκλόμπς (αὐτὸ πάει νὰ πεῖ ὅτι ἡ κυρίαρχη τάξη δὲν διστάζει νὰ προδώσει τὴν δημοκρατία καὶ νὰ ἀσκήσει τὴν κρατικὴ βία ὅταν βρίσκει τὰ ἀναγκαῖα προσχήματα). Σὲ ὡρισμένες χῶρες τοῦ Τρίτου Κόσμου, ἡ ἀστυνομία ἢ ὁ στρατὸς ρίχνουν κατὰ τῶν διαδηλωτῶν χειροβομβίδες καὶ τοὺς πυροβολοῦν μὲ μυδραλλιοβόλα.

Ἀριθμὸς 429.

Περίληψις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 428) 15—9—1978 προγράμματός μου δημοσίου ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ κινητοῦ πράγματος (Γερανοῦ — Ἐκσκαφέως) ἐμοῦ τοῦ Δικαστικοῦ Ἐπιμελητοῦ παρὰ τῷ Πρωτοδικείῳ Πατρῶν Ἰωάννου Ἀνδρέου Γεωργοπούλου κατοίκου Πατρῶν, ὁδὸς Φιλοποίμενος ἀριθ. 45, δηλοποιῶ ὅτι: τὴν ὀγδόην (8ην) τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου, τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ ὀγδόου (1978) ἔτους, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τῆς 10ης πρωϊνῆς ὥρας μέχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς ὥρας, ἐκτίθεται εἰς δημόσιον ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμόν, τελεσθησόμενον ἐν τῇ πόλει τῶν Πατρῶν, τοῦ Δήμου Πατρέων, ἐνώπιον τοῦ, ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος τούτου δανειστοῦ Ἀναστασίου Πηλιχοῦ, κατοίκου Πύργου, ὁρισθέντος ὡς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου συμβολαιογράφου Πατρῶν κ. Δημητρίου Αὐγούστου Μαντέλη, κατοικοεδρεύοντος ἐν Πάτραις, καὶ ἐν τῷ γραφείῳ του κειμένῳ ἐν Πάτραις καὶ ἐπὶ τῶν ὁδῶν Κανακάρη καὶ Δημ. Βότση ἀριθ. 58, τῆς κάτω πόλεως Πατρῶν, τοῦ Δήμου Πατρέων κειμένης πολυκατοικίας ἐν τῷ πρώτῳ ὑπὲρ τὸ ἰσόγειον ὀρόφῳ, τῆς πολυκατοικίας ταύτης, ἔνθα κεῖται τὸ διαμέρισμα γραφείου του, προικώας ἰδιοκτησίας Γεωργίου Σχοινᾶ, εἰδικώτερον δὲ ἐντὸς τῆς κεντρικῆς εἰσόδου τῆς πολυκατοικίας ταύτης, συνήθη διὰ πλειστηριασμοὺς τόπον, ἢ ἐν κωλύματι αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, τὸ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 424 τῆς 9ης Σεπτεμβρίου 1978 κατασχετηρίου ἐκθέσεώς μου, ἀναγκαστικῶς κατασχεθὲν κινητὸν πρᾶγμα (Γερανὸς—ἐκσκαφεύς), τῆς κυριότητος τῆς ὀφειλέτιδος ἐν Πάτραις ἑδρευούσης Ἀνωνύμου Ἑταιρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἀφοὶ Χ. Δαφαράνου Α.Ε.», Ἀνώνυμος Τεχνικὴ Ἐμπορικὴ Βιομηχανικὴ Ἑταιρεία», νομίμως ἐκπροσωπουμένης, τοῦ ὁποίου ἡ περιγραφὴ ἔχει οὕτω: Εἶναι γερανὸς — ἐκσκαφεύς, μεταχειρισμένος ἐν μετρίᾳ καταστάσει, ὑπ' ἀριθμὸν κυκλοφορίας ΕΜ 8871 κατασκευῆς ἐργοστασίου **YHDROCON** ἔτος κατασκευῆς 1965, τόπος κατασκευῆς Ἀγγλία ἀριθμὸς σειρᾶς 67493Ε, στοιχεῖα κινητῆρος **LEYLAND**, α) τύπος 400)236)ΜΚ3, β) ἀριθμὸς σειρᾶς Νο 829, γ) πραγματικὴ ἰσχὺς 130 ΗΡ, δ) καύσιμα πετρέλαιον, μῆκος, πλάτος — ὕψος 13,3Χ2, 50Χ3,40. Φέρει δέκα (10) ἐλαστικοὺς τροχοὺς μετὰ τῶν ἀεροθαλάμων των, ἐξ ὧν δύο (2) ἐμπροσθίους καὶ ὀκτὼ (8) ὀπισθίους, καὶ ἔχει ἀπόχρωσιν κιτρίνην. Ἐξετιμήθη τὸ ὡς ἄνω ἀναγκαστικῶς κατασχεθὲν καὶ πλειστηριαζόμενον κινητὸν πρᾶγμα (Γερανὸς—ἐκσκαφεύς), κατὰ τὴν κατάσχεσιν ἀντὶ δραχμῶν πεντακοσίων χιλιάδων (500.000). Τιμὴ πρώτης προσφορᾶς, ἥτις θέλει χρησιμεύση κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ πρὸς ἔναρξιν αὐτοῦ, ὁ εἰρημένος ἐπισπεύδων δανειστής, ὁρίζει καὶ προσφέρει τὸ ἥμισυ (1)2) τῆς ἐκτιμηθείσης ὡς ἄνω ἀξίας, ἤτοι τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν διακοσίων πεντήκοντα χιλιάδων (250.000). Ὅτι μεσεγγυοῦχος τοῦ ὡς ἄνω κατασχεθέντος καὶ πλειστηριαζομένου γερανοῦ—ἐκσκαφέως, ὡρίσθη ἡ ἰδία ἡ εἰρημένη καθ' ἧς ἡ ἐκτέλεσις, ὀφειλέτις ἐν Πάτραις ἑδρεύουσα Ἀνώνυμος Ἑταιρεία ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἀφοὶ Χ. Δαφαράνου Α.Ε.», Ἀνώνυμος Τεχνικὴ Ἐμπορικὴ Βιομηχανικὴ Ἑταιρεία», νομίμως ἐκπροσωπουμένη, εἰς ἣν ὑπομιμνήσκονται αἱ περὶ μεσεγγυήσεως ὑποχρεώσεις καὶ εὐθύναις της. Ὅτι τὸ πλειστηριαζόμενον κινητὸν πρᾶγμα (γερανὸς —ἐκσκαφεύς) κατεσχέθη ἀναγκαστικῶς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 424 τῆς 9ης Σεπτεμβρίου 1978 κατασχετηρίου ἐκθέσεώς μου, δυνάμει καὶ εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 279)1978 Διαταγῆς πληρωμῆς τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου Πατρῶν, τῇ ἐπισπεύσει τοῦ δανειστοῦ Ἀναστασίου Πηλιχοῦ, κατοίκου Πύργου, τῇ ἐπισπεύσει τοῦ ὁποίου τελεῖται καὶ ὁ πλειστηριασμὸς οὗτος, τοῦ ὡς ἄνω ἀναγκαστικῶς κατασχεθέντος κινητοῦ πράγματος (γερανοῦ — ἐκσκαφέως), καὶ ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος αὐτοῦ πληρωθῇ οὗτος, τὴν κατὰ τῆς εἰρημένης ὀφειλέτιδος ἐν Πάτραις ἑδρευούσης, Ἀνωνύμου Ἑταιρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἀφοὶ Χ. Δαφαράνου Α.Ε.» Ἀνώνυμος Τεχνικὴ Ἐμπορικὴ Βιομηχανικὴ Ἑταιρεία», νομίμως ἐκπροσωπουμένης, ἀπαίτησίν του, κατὰ κεφάλαιον, τόκους καὶ ἔξοδα δικαστικὰ καὶ ἐπιταγῆς, τὴν στηριζομένην εἰς τὴν ὡς ἄνω ὑπ' ἀριθ. 279)1978 Διαταγὴν πληρωμῆς τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου Πατρῶν, κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 15.103 τῆς 1ης Αὐγούστου 1978 ἔκθεσίν μου ἐπιδόσεως καὶ τὴν ἀπὸ 31—8—1978 ἐπιταγὴν πρὸς πληρωμήν, ἤτοι: 1) Δραχμὰς (90.000) δι' ἐπιδικασθὲν κεφάλαιον, 2) Δραχμὰς (6.000) διὰ τόκους τοῦ ἄνω κεφαλαίου, μέχρι τῆς συντάξεως τῆς ἄνω ἐπιταγῆς (31—8—1978), 3) Δραχμὰς (1.908) δι' ἔξοδα διαμαρτυρικῶν, 4) Δραχμὰς (2.700) δι' ἐπιδικασθεῖσαν δικαστικὴν δαπάνην, καὶ 5) Δραχμὰς (6.800) δι' ἀπόγραφον, ἀντίγραφον, σύνταξιν ἐπιταγῆς καὶ ἐπίδοσιν αὐτῆς, καὶ τὰ κονδύλια 3,4 καὶ 5 νομιμοτόκως ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἄνω ἐπιταγῆς (1—9—1978) καὶ ἅπαντα ἄχρις ἐξοφλήσεως, ἐκπιπτομένων τῶν δραχμῶν δέκα χιλιάδων (10.000) ἃς κατέβαλεν ἡ ὀφειλέτις τὴν 5—8—1978, ἔτι δὲ πληρωθῇ ὁ εἰρημένος ἐπισπεύδων δανειστὴς τὰ ἔξοδα τῆς διαδικασίας τῆς κατασχέσεως καὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐν γένει μέχρι πέρατος αὐτοῦ, ὡς καὶ δραχμὰς (750) διὰ τὴν σύνταξιν τῆς πρὸς ἐκτέλεσιν παραγγελίας, τῆς ἄνω διαταγῆς πληρωμῆς. Ὅτι ἀντίκλητόν του καὶ δικαστικὸν καταβολῆς ὁ εἰρημένος ἐπισπεύδων διορίζει τὸν ἐν Πάτραις δικηγόρον κ. Σπήλιον Πουλακίδαν, κάτοικον Πατρῶν, ὁδὸς Γούναρη ἀριθ. 25. Ὅτι ὁ πλειστηριασμὸς ὅθεν, οὗτος ἀρχόμενος τὴν 10ην πρωϊνὴν ὥραν τῆς (8ης) ὀγδόης Ὀκτωβρίου 1978, περατοῦται τὴν 12ην μεσημβρινὴν ὥραν τῆς ἰδίας ἡμέρας, συμφώνως τῷ Νόμῳ. Ἡ δὲ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν πλείονα προσφέροντα τρία (3) λεπτὰ τῆς ὥρας μετὰ τὴν τελευταίαν προσφοράν, συμφώνως τῷ Νόμῳ, ἀφοῦ προηγουμένως γίνῃ τρεῖς (3) φορὰς πρόσκλησις πρὸς πλειοδοσίαν. Ἕκαστος τῶν παρόντων καθ' ὅσον προσφέρει τὴν ἀναγκαίαν ἀσφάλειαν δικαιοῦται νὰ πλειοδοτήσῃ, ἡ δὲ κρίσις περὶ τῆς φερεγγυότητος τῶν πλειοδοτῶν, ἐναπόκειται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου, ὅστις θέλει κρίνῃ καὶ τὸ ἐπαρκὲς ἢ οὔ τῆς ἐγγυήσεως καὶ τὸ εἶδος αὐτῆς. Τὸ τίμημα θὰ καταβληθῇ ὁλόκληρον τοῖς μετρητοῖς καὶ μετὰ τὴν κατακύρωσιν. Ὅτι ὁ ὑπερθεματιστὴς δὲν ἀποκτᾶ ἄλλα δικαιώματα εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ πλειστηριαζομένου παρ' ὅσα ἔχει ἐπ' αὐτοῦ ἡ ὀφειλέτις. Ὅτι ὁ ὡς ἄνω ἐπισπεύδων δανειστὴς καὶ ὁ Συμβολαιογράφος οὐδεμίαν εὐθύνην ἀναλαμβάνουν ἔναντι οἱουδήποτε διὰ τὴν περιγραφὴν τοῦ ὡς ἄνω πλειστηριαζομένου, οὐδὲ διὰ τὴν ἐκνίκησιν αὐτοῦ. Οἱ διὰ τρίτους πλειοδοτήσαντες ὀφείλουν ἀμέσως μετὰ τὴν κατακύρωσιν, πρὶν ἔτι ὑπογράψουν, νὰ δηλώσουν τὸ ὄνομα ἐκείνου διὰ τὸν ὁποῖον ἐπλειοδότησαν καὶ νὰ δώσωσι τὴν ἀναγκαίαν ἀσφάλειαν κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου διατεταγμένα. Ἐὰν ὁ ὑπερθεματιστὴς δὲν καταβάλῃ νομίμως καὶ ἐμπροθέσμως τὸ ἐκπλειστηρίασμα, γενήσεται ἀναπλειστηριασμὸς νομίμως, δαπάναις καὶ εὐθύνῃ αὐτοῦ, ὑποχρεουμένου καὶ διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ τυχὸν ἐλλείποντος ἐκπλειστηριάσματος, ὡς καὶ τῶν νομίμων τόκων. Ὅτι τὰ τέλη καὶ δικαιώματα τῆς κατακυρωτικῆς ἐκθέσεως καὶ τὰ κηρύκεια δικαιώματα, βαρύνουν τὸν ὑπερθεματιστήν. Προσκαλοῦνται ὅθεν, οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ γίνουν ἀγορασταὶ ὅπως, ἀφοῦ προηγουμένως λάβωσι γνῶσιν τῆς τε καταστάσεως τοῦ πλειστηριαζομένου καὶ τῶν ὅρων τοῦ παρόντος, προσέλθωσι κατὰ τὴν ὡς ἄνω ὁρισθεῖσαν ἡμέραν καὶ ὥραν ἐν τῷ ὁρισθέντι τόπῳ πλειστηριασμοῦ καὶ πλειοδοτήσωσι. Ἡ παροῦσα ἐγένετο καὶ ἐξεδόθη ἐν Πάτραις καὶ ἐν τῷ γραφείῳ μου κειμένῳ ἐν τῷ ἰσογείῳ τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φιλοποίμενος ἀριθ. 45, τῆς κάτω πόλεως Πατρῶν, τοῦ Δήμου Πατρέων, οἰκίας ἰδιοκτησίας Δημητρίου Ντούνη, σήμερον τὴν εἰκοστὴν ἑβδόμην (27) τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου, τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ ὀγδόου (1978) ἔτους, ἡμέραν Τετάρτην καὶ πρὸς βεβαίωσιν ὑπογράφεται ὑπ' ἐμοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως ἐντεταλμένου Δικαστικοῦ Ἐπιμελητοῦ καὶ σφραγίζεται διὰ τῆς σφραγῖδος τῆς ὑπηρεσίας μου.

Ὁ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως Δικαστικὸς Ἐπιμελητὴς
(Τ. Σ.)
ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΠΕΙΤΑ ΑΠΟ ΜΑΚΡΑ «ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ»

Ὄχι στ' ἀντισυλληπτικὰ λένε παντοῦ οἱ γυναῖκες

Παρὰ τοὺς κινδύνους τὸ «χάπι» παραμένει τὸ ἀσφαλέστερο

ΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ ΕΙΝΑΙ ΧΩΡΙΣΜΕΝΟΙ ΣΤΑ ΔΥΟ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ (Ἰδ. Ὑπ.). «Εἶναι ἐπιτρεπτὸ νὰ διαχωρίζει ὁ ἄνθρωπος τόσο ἐπίμονα τὴν ἡδονὴ τοῦ σὲξ ἀπὸ τὴ λειτουργία τῆς ἀναπαραγωγῆς παραβιάζοντας ἔτσι τὴν ἴδια τὴ φύση;». Αὐτὸ τὸ κεφαλαιῶδες ἐρώτημα κάνουν οἱ γυναῖκες, δυὸ δεκαετίες καὶ πλέον ἀπὸ τὴν ἐμφάνιση καὶ καθιέρωση τοῦ ἀντισυλληπτικοῦ χαπιοῦ στὸν κόσμο.

Τὸ χάπι «ἀπελευθέρωσε» τὴ γυναίκα ἀπὸ τὸν φόβο τῆς ἀνεπιθύμητης ἐγκυμοσύνης, ἀλλὰ εἶναι φανερὸ καὶ ἀποδεδειγμένο, ὅτι τῆς δημιούργησε μὲ τὸν καιρὸ ἄλλα προβλήματα. Τὸ «χάπι» καταργεῖται σιγά—σιγά, κάτω ἀπὸ μιὰ βροχὴ καταγγελιῶν ἀπὸ ὅλες τὶς κατευθύνσεις. Οἱ καταγγελίες εἶναι πολλές. Οἱ γυναῖκες ρωτᾶνε: Μπορεῖ ἀδιαμαρτύρητα καὶ ἀτιμώρητα τὸ σῶμα μας νὰ ἀνέχεται αὐτὴ τὴν ἀντίθετη στὴ φύση του λειτουργία; Ἀκόμα κι ἂν τὸ χάπι εἶναι ἀκίνδυνο, εἶναι σωστὸ νὰ κρατᾶμε στέρφο τὸ κορμί μας τόσο μεγάλο χρονικὸ διάστημα, δεκαετίες ὁλόκληρες;».

Ἡ «ἀντισύλληψη» εἶναι θέμα ποὺ φοβίζει ἀνέκαθεν τὶς γυναῖκες, γιατὶ πάντοτε, κάθε τεχνητὸς τρόπος διακοπῆς αὐτῆς τῆς θαυματουργῆς φυσικῆς διαδικασίας, ποὺ λέγεται «σύλληψη», προκαλοῦσε ὁρισμένα ἐρωτηματικά. Ἀπὸ τὶς παρατηρήσεις τῶν ἐπιστημόνων καὶ ἀπὸ τὶς στατιστικές, ἔβγαινε πάντοτε τὸ συμπέρασμα ὅτι κανένας τρόπος ἀντισύλληψης δὲν ἦταν τέλειος, οὔτε ἀπόλυτα ὑγιεινὸς καὶ χωρὶς μικρὲς ἢ μεγαλύτερες συνέπειες γιὰ τὴν ἴδια τὴ ζωὴ τῆς γυναίκας.

Ἀλλὰ τί ἀκριβῶς συμβαίνει μὲ τὸ ἀντισυλληπτικὸ χάπι; Προκαλεῖ πτώση τῶν μαλλιῶν; Παχαίνει; Ἐξασθενεῖ τὸ σηκῶτι ποὺ γίνεται ἔτσι λιγότερο ἀνθεκτικὸ στὸ οἰνόπνευμα καὶ τὰ λίπη; Δημιουργεῖ ἀνωμαλίες στὴν ἐμμηνορυσία κι' ἔχει ἀνασταλτικὴ ἐπίδραση στὴ σεξουαλικὴ ζωή; Περισσότερο ἀπὸ εἴκοσι χρόνια πέρασαν ἀπὸ τότε, ποὺ πρωτοεμφανίστηκε τὸ «χάπι» καὶ ἐνῶ τὸν πρῶτο καιρὸ θεωρήθηκε σὰν «σωτηρία» γιὰ τὶς γυναῖκες καὶ σὰν ἡ καλύτερη λύση στὸ κοινωνικὸ πρόβλημα, ποὺ προκαλοῦσαν οἱ ἀμβλώσεις, τώρα πιὰ ἔχει γίνει στόχος ἐπικρίσεων, προκαλεῖ φόβους καὶ ἀνησυχίες, ἀντιμετωπίζεται περισσότερο σὰν μιὰ «ἀνάγκη», ποὺ κάθε γυναίκα ξέρει ὅτι πιθανὸν καὶ τῆς δημιουργήσει ἄλλα προβλήματα, ἴσως σοβαρότερα ἀπὸ τὴν ἀνεπιθύμητη ἐγκυμοσύνη...

ΘΕΤΙΚΑ — ΑΡΝΗΤΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ...

Τὰ ἐρωτήματα ποὺ δημιούργησε ἡ εἰκοσαετὴς καὶ πλέον, χρήση τοῦ χαπιοῦ ἀπὸ ἑκατομμύρια γυναῖκες σ' ὅλον τὸν κόσμο, ἄρχισαν νὰ παίζουν ἀνασχετικὸ ρόλο ἐδῶ καὶ μερικὰ χρόνια, μὲ ἀποτέλεσμα αὐτὴ τὴ στιγμὴ νὰ «καταδικάζουν» τὸ ἀντισυλληπτικὸ χάπι οἱ περισσότερες ἀπὸ τὶς «ἐνδιαφερόμενες» γι' αὐτὸ γυναῖκες. Ὅταν σὲ μιὰ κοινωνία τὸ ρεῦμα ἀκολουθεῖ ἕνα δρόμο, αὐτὸς ὁ δρόμος δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ εἶναι ὁ «σωστός».

Ὅταν ἀκόμη καὶ οἱ περισσότεροι ψυχολόγοι ἀποφάνθηκαν ὅτι τὸ χάπι εἶναι αἰτία γιὰ μιὰ σειρὰ ἀπὸ ψυχοσωματικὲς διαταραχὲς στὶς γυναῖκες κι' ὅταν ἀκόμη καὶ ὁ ἴδιος ὁ πάπας τῆς Ρώμης Παῦλος ΣΤ' εἶχε καταδικάσει τὴ χρήση τοῦ χαπιοῦ, ἦταν ἑπόμενο νὰ πάψει τὸ χάπι νὰ θεωρεῖται πανάκεια καὶ «ἀπελευθερωτὴς τῆς γυναίκας» καὶ νὰ καθίσει στὸ «ἑδώλιο τοῦ κατηγορουμένου».

Στὴν οὐσία, ὅμως, ὅπως ἀναφέρει ὑπεύθυνα ὁ Γάλλος γυναικολόγος δρ Ζὰν Λακρονίκ, κι' ἂν ἀκόμη ἐπιβάλλονται ὁρισμένες ἐπιφυλάξεις ὅσον ἀφορᾶ τὸ «χάπι», ἡ χρήση του δὲν εἶναι τόσο ἐπικίνδυνη, ὅσο πάει νὰ ἐμφανιστεῖ ἀπὸ τοὺς ἐπικριτές του. Ἀρκεῖ — λέει ὁ Γάλλος ἐπιστήμονας — νὰ σεβόμαστε μιὰ μικρὴ ἀναλογία ἀπὸ ἀντενδείξεις, ἀπὸ 5—10ο)ο, ἀπὸ τὶς ὁποῖες οἱ κυριότερες εἶναι οἱ σοβαρὲς κυκλοφοριακὲς ἀνωμαλίες, ἀνωμαλίες στὸν μεταβολισμὸ τῶν ὑδατανθράκων ἢ τῶν λιπῶν, πρόσφατες ἡπατίτιδες, γεννητικοὶ ὄγκοι, ἀκόμη καὶ καλοήθειες. Δηλαδή, γυναῖκες ποὺ παρουσιάζουν αὐτὲς τὶς συμπτωματολογίες, δὲν πρέπει νὰ καταφεύγουν στὸ χάπι, ποὺ ὑπὸ ὁμαλὲς συνθῆκες εἶναι τὸ καλύτερο ἀντισυλληπτικὸ μέσον, μὲ ἀποτελεσματικότητα σχεδὸν 100ο)ο καὶ μὲ σχετικὴ ἁπλότητα στὴ χρήση του. Ὁ βραχυπρόθεσμος, ἀβλαβὴς χαρακτήρας του εἶναι τώρα πιὰ σχεδὸν ἀπόλυτος καὶ τὰ μοναδικὰ μειονεκτήματα, ποὺ παραμένουν εἶναι ἡ ἀπόκτηση βάρους, οἱ περιοδικοὶ πονοκέφαλοι, ἡ ἡ ναυτία καὶ οἱ αἱμορραγίες κατὰ τὴν περίοδο τῶν ἐμμήνων. Τὰ ἀποτελέσματα αὐτά, ποὺ βελτιώνονται ἄλλωστε μὲ τὴν παραγωγὴ χαπιῶν μὲ ἀσθενικὲς ἀναλογίες, ἔχουν ἐξασφαλίσει τὴν ἐπιτυχία τῆς μεθόδου σ' ὅλον τὸν κόσμο. Ὅμως θὰ πρέπει νὰ ὑπάρχει μιὰ περίοδος παρακολούθησης ἀπὸ τὴ μέρα, ποὺ θὰ πρωταρχίσει μιὰ γυναίκα νὰ παίρνει τὸ χάπι, γιὰ νὰ διαπιστωθεῖ ἂν προκαλοῦνται ἢ ὄχι ὁρισμένες ἀπὸ τὶς παρενέργειες, ποὺ προαναφέρθηκαν».

Ἄς δοῦμε ὅμως, σὲ μιὰ «γενικὴ ἄποψη» ποιὰ εἶναι τὰ ἀποτελέσματα ἀπὸ τὴ χρήση τοῦ χαπιοῦ, ὄχι ἀπὸ πλευρᾶς παρενεργειῶν, ἀλλὰ ἀπὸ πλευρᾶς κάμψεως τῆς αὔξησης τοῦ πληθυσμοῦ, τῆς ἐρωτικῆς ἐλευθερίας, τῆς κρίσεως τοῦ θεσμοῦ τοῦ γάμου καὶ τῆς χειραφέτησης τῆς γυναίκας.

Ἡ χρήση τοῦ ἀντισυλληπτικοῦ χαπιοῦ συνετέλεσε στὴ μείωση τῶν γεννήσεων μετὰ τὸ 1960 κατὰ ἕνα ποσοστὸ ἀπὸ 17 σὲ δέκα ἀνὰ χίλιους κατοίκους, στὴν αὔξηση τῆς συχνότητος τῆς ἐρωτικῆς ἐπαφῆς, στὴν αὔξηση κατὰ 70—80ο)ο τῶν διαζυγίων, στὴ μείωση τῶν ἀμβλώσεων κατὰ ποσοστὸ πάνω ἀπὸ 300ο)ο.

Ἀπὸ ἰατρικῆς πλευρᾶς, τὰ ἀντισυλληπτικὰ ἔδωσαν στὴν ἀρχὴ θετικὰ ἀποτελέσματα: βοήθησαν στὴ ρύθμιση ἀνωμαλιῶν τοῦ ἐμμήνου κύκλου, βοήθησαν στὴ σημαντικὴ μείωση τῆς ἀκμῆς κυρίως στὶς νεαρὲς γυναῖκες, ρύθμισαν ἱκανοποιητικὰ περιπτώσεις ὑποτάσεως καὶ συνέβαλαν στὴν καταπολέμηση καλοήθων ὄγκων τοῦ στήθους. Τὰ πρῶτα χρόνια τῆς ἀστραπιαίας ἐξάπλωσης τῆς χρήσεως τοῦ χαπιοῦ, οἱ γυναῖκες ἔδειχναν ἐνθουσιασμένες. Οἱ ἐφημερίδες καὶ τὰ περιοδικὰ γέμιζαν ἀπὸ «εὐχαριστήριες δηλώσεις» χιλιάδων γυναικῶν ποὺ μιλοῦσαν γιὰ «αἴσθημα εὐφορίας, ἀνακούφιση καὶ διευκόλυνση στὶς συζυγικὲς σχέσεις». Ἀλλὰ ὁ οὐρανὸς ἄρχισε νὰ συννεφιάζει ὅταν ἐπίσημες καταγγελίες ἔκαναν τὴν ἐμφάνισή τους καὶ ποὺ μιλοῦσαν γιὰ ὑπευθυνότητα τοῦ «χαπιοῦ» σὲ περιπτώσεις καρκίνων, ἡμικρανιῶν καὶ στειρότητος. Ἀπὸ ἐκείνη τὴν ἐποχὴ ἄρχισε ἡ δυσπιστία ἀπέναντι στὸ «θαυματουργὸ» χάπι καὶ μέχρι σήμερα ἡ δυσπιστία αὐτὴ ὑπάρχει καὶ μάλιστα εἶναι μεγαλύτερη, ἐνῶ ἐπίσημα συμπεράσματα ποὺ νὰ ἐπιβεβαιώνουν τὶς «ἐγκληματικὲς» αὐτὲς παραϊδιότητες τοῦ χαπιοῦ, δὲν ὑπάρχουν. Οἱ ἐπιστήμονες εἶναι χωρισμένοι σὲ δύο παρατάξεις. Οἱ μὲν ὑποστηρίζουν ἀνεπιφύλακτα ὅτι τὸ χάπι προκαλεῖ μύριες ὅσες ὀλέθριες παρενέργειες, ἐνῶ οἱ ἄλλοι ἐπιμένουν ὅτι οἱ καταγγελίες εἶναι προϊόντα ψυχολογικῶν ἀντιδράσεων.

ΜΙΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ΜΑΣ ΚΑΤΑΤΟΠΙΖΕΙ...

Οἱ «ψυχολογικὲς ἀντιδράσεις» εἶναι βέβαια κάτι πολὺ ρευστὸ καὶ ἀόριστο γιὰ νὰ τὸ ἐπικαλεῖται κανεὶς σὲ ἀπόλυτο βαθμό. Κανένας γιατρὸς δὲν τὸ κάνει αὐτὸ καὶ εἶναι σημαντικὸ ὅτι ἀκόμη καὶ οἱ φανατικότεροι ὑποστηρικτὲς τοῦ χαπιοῦ, παραδέχονται ὁρισμένες δυσμενεῖς ἐπιδράσεις στὸν ὀργανισμὸ τῶν γυναικῶν, ἰδίως τῶν γυναικῶν μέσης ἡλικίας ποὺ παίρνουν συστηματικὰ χάπια.

Ἀλλὰ καὶ πάλι ἐλάχιστα δέχονται ὅτι οἱ παρενέργειες ὀφείλονται σὲ χημικὲς ἐπιδράσεις πάνω στὸν ὀργανισμὸ τῆς γυναίκας. Αὐτοὶ οἱ ὑποστηρικτὲς τοῦ «χαπιοῦ» ἐπικαλοῦνται συνήθως τὸ τέστ ποὺ ἔκανε τὸ 1964 ὁ «ἐφευρέτης» τοῦ ἀντισυλληπτικοῦ χαπιοῦ δρ. Γκρέγκορυ Πίνκους, βιολόγος ἀπὸ τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες. Σύμφωνα μ' αὐτὸ τὸ τέστ τρεῖς ὁμάδες γυναικῶν ποὺ νόμιζαν ὅλες ὅτι χρησιμοποιοῦσαν ἀντισυλληπτικὰ χάπια, ἐνῶ στὴν πραγματικότητα μόνο στὴ μία ὁμάδα ἐχορηγοῦντο ἀληθινὰ χάπια, παραπονέθηκαν λίγο — πολὺ ὅλες γιὰ παρενέργειες τοῦ χαπιοῦ. Πρᾶγμα ποὺ δείχνει τὴ ψυχολογικὴ ἐπίδραση. Ὅμως ὅλα αὐτὰ μέχρις ἑνὸς σημείου. Μιὰ πολὺ σημαντικὴ μελέτη σχετικὰ μὲ τὶς ἐπιδράσεις τοῦ χαπιοῦ ἔγινε ἀπὸ μιὰ ὁμάδα Βρετανῶν γιατρῶν καὶ τὰ ἀποτελέσματά της εἶναι μεγάλης σημασίας. Πρόκειται γιὰ ἕνα «πείραμα» ποὺ ἄρχισε τὸ 1968. Σαρανταέξη χιλιάδες γυναῖκες ἐτέθηκαν ὑπὸ συνεχῆ ἰατρικὴ παρακολούθηση. Ἀπὸ αὐτὲς οἱ 23.000 ἔπαιρναν ἀντισυλληπτικὰ κατὰ χρονικὰ διαστήματα. Ὕστερα ἀπὸ μακρόχρονη παρακολούθηση καὶ ἀνάλυση ὅλων τῶν στοιχείων ποὺ προέκυψαν στὸ μακρὸ διάστημα τῆς μελέτης, οἱ Βρε-

★ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛΙΔΑ

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 9.30 π.μ. στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίας Τριάδος Πατρῶν, 40θήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ προσφιλοῦς μας συζύγου, πατρός, ἀδελφοῦ, θείου καὶ πάππου

ΛΕΩΝΙΔΑ ΤΖΩΡΤΖΑΤΟΥ

ΕΤΩΝ 66

παρακαλοῦμεν τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην του ὅπως προσέλθουν καὶ ἑνώσουν μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς Τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Ἡ σύζυγος: Μαρία. Τὰ τέκνα: Κωνσταντῖνος καὶ Βασιλικὴ Τζωρτζάτου. Οἱ ἀδελφοί: Ἀνθὴ χήρα Γριμάνη, Ἀγγελικὴ χήρα Τηγανίτα, Χρηστίνα χήρα Ντάκαρη, Χρῆστος καὶ Ἑλένη Σόλλα. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ ἔγγονοι. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

Γραφεῖον Τελετῶν ΚΩΝΣΤ. ΤΣ. ΑΝΤΑΡΛΙΩΤΗ, α) Καλαβρύτων 76 (Ἔναντι ἐργατικῶν κατοικιῶν Ψαροφαΐου), τηλ. 326-842, 326-205, β) Καλαβρύτων καὶ Φωκέας, τηλ. 324-838, 324-855

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 8.30 π.μ. εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν Εἰσοδίων 40θήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς προσφιλοῦς μας

ΚΩΣΤΟΥΛΑΣ χήρας ΠΑΝ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην της ὅπως προσέλθουν καὶ ἑνώσουν μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Οἱ ἀδελφοί: Ἀμαλία χήρα Παν. Σουλαϊδοπούλου, Τασία χήρα Ἰωάν. Χριστοδουλοπούλου, Τάκης καὶ Πόπη Μπέλλα. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

Γραφεῖον Τελετῶν ΛΑΜΠΡΟΥ ΜΑΡΑΤΟΥ (πρώην Κρητικοῦ), Κορίνθου 255, τηλ. 273-661 καὶ 273-527

Τελοῦμε αὔριο Κυριακὴ καὶ ὥρα 9 π.μ. στὸν ἱερὸ ναὸ Ἁγίας Βαρβάρας Πατρῶν, 40θήμερο μνημόσυνο γιὰ τὴν ἀνάπαυση τῆς ψυχῆς τοῦ πολυαγαπημένου μας πατέρα, πάππου καὶ θείου

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΩΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΥ

(ΕΤΩΝ 90)

παρακαλοῦμε ὅλους ὅσους τιμοῦν τὴν μνήμην του ὅπως προσέλθουν καὶ προσευχηθοῦν μαζί μας.

Τὰ τέκνα: Γεώργιος καὶ Ἡγησὼ Οἰκονομοπούλου, Αἰκατερίνη καὶ Θεόδωρος Νικολακόπουλος, Ἑλένη καὶ Διονύσιος Μάκας, Κωνσταντίνα Οἰκονομοπούλου. Οἱ ἔγγονοι. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

Ἰδιαίτερες προσκλήσεις δὲν θὰ σταλοῦν.

Νέον Γραφεῖον Τελετῶν & Μνημοσύνων ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ Π. ΜΠΕΤΣΗ, Σολωμοῦ 60 (πλησίον Ἱ. Ν. Ἁγ. Βαρβάρας), τηλ. 330-363. (Διανυκτερεύει)

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 9.30 π.μ. εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τῶν Ἀγγέλων (Α' Νεκροταφεῖον) 40θήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς προσφιλοῦς μας μητρός, ἀδελφῆς, μάμμης καὶ θείας

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ χήρας Β. ΟΡΦΑΝΟΥ

παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην της ὅπως προσέλθουν καὶ ἑνώσουν μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Τὰ τέκνα: Ἰωάννης καὶ Φιλιὼ Ὀρφανοῦ, Εἰρήνη καὶ Παναγιώτης Χάντζιος, Ἀγγελικὴ καὶ Θεόδωρος Λάτσης. Οἱ ἀδελφοί. Οἱ ἔγγονοι. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

Γραφεῖον Τελετῶν ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΙΑΦΑ, Γούναρη 173 & Ἁγίου Δημητρίου, τηλ: 275 - 295. Κάτω Ἀχαΐας 22 - 077

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 9 π.μ. ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ Ἁγίας Παρασκευῆς, Ἄνω Πόλεως 40θήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀγαπημένου μας συζύγου, πατρός, ἀδελφοῦ, πάππου καὶ θείου

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΓΕΡ. ΤΣΕΡΕΓΚΟΥΝΗ

ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΥ Δ.Ε.Η. (ΕΤΩΝ 68)

παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην του, ὅπως προσέλθουν καὶ ἑνώσουν μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Ἡ σύζυγος: Θεώνη. Τὰ τέκνα: Δημήτριος καὶ Σοφία Τσερεγκούνη, Ἀνδριανὴ Τσερεγκούνη, Γεράσιμος Τσερεγκούνης. Οἱ ἀδελφοί: Ἀσπασία χήρα Ζορμπάνου, Μαρία καὶ Δημήτριος Σταμίρης, Δημήτριος Τσερεγκούνης, Χαράλαμπος Τσερεγκούνης. Οἱ ἔγγονοι. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

Γραφεῖον Ἱ. Τελετῶν ΛΑΜΠΡΟΥ ΜΑΡΑΤΟΥ (πρώην Κρητικοῦ), Κορίνθου 255, τηλέφ. 273 271.033

Αὔριο Κυριακὴ καὶ ὥρα 9 π.μ. στὴν ἐκκλησία τῆς Παντάνασσας θὰ κάνουμε 40θήμερο μνημόσυνο γιὰ τὴν ἀνάπαυση τῆς ψυχῆς τοῦ πολυαγαπημένου μας συζύγου, πατέρα, πάππου, προπάππου καὶ θείου

ΤΑΚΗ ΑΓΓΕΛΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

(ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ — ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΟΥ)

καὶ καλοῦμε ὅλους ὅσους τιμοῦν τὴν μνήμη του νὰ ἔλθουν καὶ νὰ προσευχηθοῦν μαζύ μας.

Ἡ γυναίκα του: Ἀθηνᾶ. Τὰ παιδιά του: Ἄγγελος καὶ Λένα, Λάμπρος καὶ Πόπη, Ἀλέκος καὶ Τιτίκα Κωνσταντόπουλοι, Πόπη καὶ Μάκης Παπαλάμπρου. Τὰ ἐγγόνια του. Ὁ δισέγγονος. Τ' ἀνήψια του.

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 9.30' π.μ. εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν Ἁγίου Γεωργίου Βασιλικοῦ Πατρῶν, ἐτήσιον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ προσφιλοῦς μας συζύγου, πατρός, υἱοῦ, ἀδελφοῦ, ἐξαδέλφου, ἀνεψιοῦ, καὶ θείου

ΠΑΥΛΟΥ ΓΡ. ΜΠΙΘΕΛΗ

(ΕΤΩΝ 41)

παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην του ὅπως προσέλθουν καὶ ἑνώσουν μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Ἡ σύζυγος: Βασιλική. Τὰ τέκνα: Ἀθανάσιος, Γρηγόριος, Δημήτριος. Οἱ γονεῖς: Δήμητρα (χήρα) Γρηγ. Μπιθέλη, Ἀθανασία (χήρα) Χρήστου Γεωργούση. Οἱ ἀδελφοί: Γεώργιος καὶ Τασία, Διονύσιος καὶ Ἐλευθερία, Ἀντώνιος καὶ Μαρία, Γρηγόριος καὶ Παναγιώτα Μπιθέλη, Χριστίνα καὶ Παναγιώτης Κωνσταντarόπουλος, Παντελῆς καὶ Εἰρήνη, Γεώργιος καὶ Αἰκατερίνη Γεωργούση, Ἄννα καὶ Γεώργιος Τσιμᾶς, Σοφία καὶ Ἀνδρέας Χριστόπουλος, Ἑλένη καὶ Βασίλειος Μπιθέλης, Παναγιώτα καὶ Νικόλαος Γκλαβᾶς. Οἱ θεῖοι. Οἱ ἐξάδελφοι. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

Γραφεῖον Τελετῶν ΚΩΝΣΤ. ΤΣΑΝΤΑΡΛΙΩΤΗ, α) Καλαβρύτων 76 (Ἔναντι ἐργατικῶν κατοικιῶν Ψαροφαΐου), τηλ. 326-842, κέας, τηλ. 324-838, 324-855

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν καὶ ὥραν 9 π.μ. εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν Εὐαγγελιστρίας 40θήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ λατρευτοῦ μας συζύγου, πατρός, ἀδελφοῦ, πάππου καὶ θείου

ΛΕΑΝΔΡΟΥ ΣΚΛΗΒΑΝΙΩΤΗ

ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΥ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

παρακαλοῦμεν ὅλους ὅσους τιμοῦν τὴν μνήμην του ὅπως προσέλθουν καὶ προσευχηθοῦν μαζί μας.

Ἡ σύζυγος: Λόλα. Τὰ τέκνα: Βασίλειος καὶ Δημήτριος. Οἱ ἀδελφοί: Νῖκος καὶ Ἑλένη, Ἀνδρέας καὶ Ἀκριβή, Εὐάγγελος καὶ Κωνσταντίνα Σκληβανιώτη, Ντάνα χήρα Χρήστου Σκληβανιώτη, Ἀγλαΐα καὶ Ἠλίας Γεωργόπουλος, Ἄννα καὶ Θεόδωρος Οἰκονομίδης, Ἰωάννης καὶ Ἑλένη Τσατσάνη, Σπῦρος καὶ Εὐαγγελία Τσατσάνη, Θεώνη καὶ Ἰωσὴφ Φωσιάδη. Οἱ ἔγγονοι. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

Γραφεῖον Τελετῶν ΛΑΜΠΡΟΥ ΜΑΡΑΤΟΥ (πρώην Κρητικοῦ), Κορίνθου 255, τηλ. 273-661, 273-527.

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν 1 Ὀκτωβρίου 1978 καὶ ὥραν 9 π.μ. εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν Ἁγίου Γρηγορίου Λουσικῶν, 40θήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ πολυαγαπημένου καὶ ἀξέχαστου μας συζύγου, πατρός, ἀδελφοῦ, πάππου καὶ θείου

ΣΩΤΗΡΙΟΥ ΑΛΕΞΙΟΥ ΜΕΛΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην του ὅπως προσέλθωσι εἰς αὐτό.

Ἡ σύζυγος: Θεοδώρα Σ. Μελιτσοπούλου. Τὰ τέκνα: Χρῆστος καὶ Κούλα Μελιτσοπούλου, Εἰρήνη καὶ Παναγιώτης Πανουτσόπουλος, Αἰμιλία καὶ Ντῖνος Ραγκαβάνης. Οἱ ἀδελφοί: Βασιλικὴ καὶ Ἠλίας Χαϊδόπουλος, Εὐσταθία χήρα Γ. Μελιτσοπούλου, Νικόλαος καὶ Εὐδοκία Κωστοπούλου, Γεώργιος καὶ Γεωργία Κωστοπούλου. Οἱ ἔγγονοι. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

Ἰδιαίτερες προσκλήσεις δὲν θὰ σταλοῦν.

Γραφ. Ἱερ. Τελετῶν ΚΩΣΤΑ Ι. ΧΑΡΙΤΑΤΟΥ, Πατρέως 84 - τηλ. 277—006, 275—858 (Ἔναντι παλαιᾶς Νομαρχίας).

ΚΗΔΕΙΑ

Τὴν ἀγαπημένη μας μητέρα, μάμμη καὶ προμάμμη

ΜΑΡΙΑ ΔΗΜ. ΣΚΑΜΝΑΚΗ

θανοῦσα χθὲς ἐν Πάτραις, κηδεύομεν σήμερον Σάββατον καὶ ὥραν 10.30 π.μ. ἀπὸ τὸν ἱερὸ ναὸ Ἁγίων Ταξιαρχῶν Ἀνδραβίδας

Τὰ τέκνα: Χριστόφορος καὶ Νίνα Σκαμνάκη, Γεράσιμος καὶ Κούλα Σκαμνάκη, Ὑακίνθη Καραμάνου, Νίκος Σκαμνάκης, Ἀλεξάνδρα Σκαμνάκη, Γεώργιος καὶ Ἔλλη Μπόγδη, Διονύσιος καὶ Σοφία Καρδιανοῦ. Οἱ ἔγγονοι. Οἱ δισέγγονοι. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

Γραφεῖον Ἱερῶν Τελετῶν ΚΩΣΤΑ Ι. ΧΑΡΙΤΑΤΟΥ, Πατρέως 84, τηλ. 277-006, 275-858, (Ἔναντι Νομαρχίας)